

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115011352
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2115011352.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti obžalovanému Z. S., narodenému dňa X. A. XXXX v S., trvale bytom H. XX, t. č. na slobode, trestne stíhanému pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 10. januára 2017, č. k. 5T/56/2015-130, rozhodol na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. apríla 2018 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Z. S. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 5T/56/2015-130 zo dňa 10. januára 2017 bol obžalovaný Z. S. uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (ďalej Tr. zák.), ktorého sa mal dopustiť tým, že maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti, pričom protiprávneho konania sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že „hoci mu bol rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ v Trnave, Okresného dopravného inšpektorátu v Piešťanoch, č. k. ORPZ-TT-ODI3-P-442/2012 a ORPZ-TT-ODI3-P-25/2013 zo dňa 30.12.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.01.2014, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, dňa 17. novembra 2014 o 20.00 hod. po Špačinskej ulici v Trnave viedol osobné motorové vozidlo zn. Daewoo Nexia, EČ: PN-543AS, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície a ďalšia jazda mu bola zakázaná“.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon tohto trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému určil skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu okresný súd uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu (všetkých druhov) v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Súd I. stupňa rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 130-134 nasledovne (citácie):

„Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala na súd I. stupňa dňa 24. júla 2015 obžalobu 3Pv 4/15/2207-14 zo dňa 23. júla 2015 na obvineného Z. S. pre spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa §348 ods.1 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Po preskúmaní obžaloby Okresný súd Trnava vydal v predmetnej trestnej veci dňa 5. augusta 2015 trestný rozkaz, ktorým uznal obvineného Z. S. vinným, že hoci mu bol rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ v Trnave, Okresného dopravného inšpektorátu v Piešťanoch, č. k. ORPZ-TT-ODI3-P-442/2012 a ORPZ-TT-ODI3-P-25/2013 zo dňa 30. decembra 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14. januára 2014, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, dňa 17. novembra 2014 o 20.00 hod. po Špačinskej ulici

v Trnave viedol osobné motorové vozidlo zn. Daewoo Nexia, EČ:PN-543AS, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície a ďalšia jazda mu bola zakázaná. Súd (I. stupňa) mu trestným rozkazom uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace, výkon ktorého mu podmienične odložil, pričom mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok. Súčasne bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti predmetnému trestnému rozkazu podal obvinený v zákonnej lehote odpor, preto súd I. stupňa nariadil a vykonal vo veci hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovaného, svedka B. O., svedkyňu Mgr. B. O., oboznámil svedeckú výpoveď S. O., a listinné dôkazy.

Obžalovaný po poučení o jeho právach podľa § 34 ods. 1-3 Tr. poriadku, podľa § 259, § 263 ods. 5 ako i o význame priznania podľa § 36 písm. l), § 38 ods. 2-4 Tr. zákona, práve urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a - c) Tr. poriadku, o tom, že

a) je nevinný,

b) je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe,

c) že nepopiera spáchanie skutku alebo niektorého zo skutkov, uvedených v obžalobe;

ak tak urobí bude toto vyhlásenie súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia považovať za priznanie spáchania skutku, ako aj poučení o následkoch vyhlásenia podľa ods. 1 písm. b) alebo písm. c) a to v rozsahu podľa odsekov 5 a 8, a poučení podľa § 257 ods. 5 Tr. por., že súdom prijaté vyhlásenie o vine ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku uviedol, že v zmysle uvedeného poučenia nechce urobiť žiadne vyhlásenie.

Z výpovede obžalovaného ku skutku ktorý sa mu kladie za vinu súd I. stupňa zistil, že pokiaľ sa týka toho skutku, obžalovaný nevedel uviesť presne v ktorý to bol deň, ani presný dátum, len to, že išiel od priateľky v R. a jazdil s vozidlom po Špačinskej uici, riadil vozidlo Daewoo Nexia, ev.č. PN 543 AS. Zastavili ho policajti, vykonalí uňho dychovú skúšku. Tá bola negatívna. Potom žiadali, aby predložil doklady, vodičský, a všetky ďalšie. On všetky doklady predložil. Na to policajti povedali, že má vodičský preukaz zadržaný, hoci on o tom ani nevedel.

Na otázku prokurátora, či si prebral rozhodnutie z ODI Piešťany, obžalovaný uviedol, že nevie či to prebral on, alebo či to prebrali jeho rodičia, ktorí majú jeho generálnu plnú moc na preberanie zásielok zaňho.

Na otázku prokurátora, či bol obžalovaný kontaktovaný policajtkou p. O., aby sa dostavil na dopravný inšpektorát v Piešťanoch obžalovaný uviedol, že nie. Nekontaktovala ho, nemala sa mu ako dovolať, nemal slovenské číslo, bol na Cypre.

Na výzvu prokurátora, aby sa obžalovaný vyjadril k jednému podpisu, a to na č. I. 48 na doručenke, obžalovaný uviedol po tom, čo nahliadol do spisu na č. I. 48, že nevie či to je jeho podpis alebo otcov, nakoľko aj otec sa podpisuje podobne.

Z výpovede svedka B. O., ktorý bol poučený podľa príslušných zákonných ustanovení podľa § 130, 131 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.) a následkoch krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Tr. zák., a zložil prísahu podľa § 265 ods.1, ods.2 Tr. por. súd I. stupňa zistil, že je zhodná s výpoveďou v spise na č. I. 20-21. Súd I. stupňa ďalej z výsluchu svedka zistil, že obžalovaný bol v čase skutku vo vozidle sám, s tým, že sa vyjadril, že nemá vedomosť, že má zákaz činnosti, ale svedok sa riadil tým, čo mal uvedené v úradných dokumentoch, v evidencii, s tým, že správanie obžalovaného zhodnotil ako slušné a bez problémov. Následne bol obžalovanému zadržaný vodičský preukaz, čo je bežný postup, a potom mu o zadržaní vodičského preukazu bolo vydané aj potvrdenie.

Z oboznámeného obsahu svedeckej výpovede svedka S. O. súd (I. stupňa) zistil, že pracuje ako príslušník PMJ KR PZ Trnava, pričom dňa 17. novembra 2014 od 19,00 hod. do 7,00 hod. dňa 18. novembra 2014 vykonával hl. službu ako T-156 v zložení: nstržm. S. O. a ČH, vodič, ppráp. B. O.. Počas výkonu služby v Trnave na ul. Špačinskej dňa 17. novembra 2014 o 20.00 hod. spozorovali OMV zn. Daewoo Nexia TEČ: PN543AS, ktoré následne predpísaným spôsobom pomocou nápisu STOP na vozidle zastavili. Následne vodiča vyzvali, aby predložil všetky potrebné doklady na vedenie mot. vozidla, čo vodič uposlúchol a predložil všetky potrebné doklady. Z nich bolo zistené, že sa jedná o osobu Z. S., nar. XX. A. XXXX, trv. bytom H. XX. Potom vodiča vyzvali, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie množstva alkoholu v dychu. Táto skúška bola negatívna a následne ho poučili o možnosti odberu krvi, ktoré nežiadal. Potom lustráciou v evidencii vodičov zistil, že p. S. má uložený platný zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. S p. S. spísali záznam o podaní vysvetlenia v ktorom sa k veci vyjadril, ktorý vlastnoručne spolu s výtlačkom dychovej skúšky podpísal. Keďže mal menovaný vodičský preukaz vydaný bol mu na základe zistených skutočností zadržaný o čom mu bolo vystavené potvrdenie, ktoré menovaný vlastnoručne podpísal. Menovaný bol poučený o ďalšom postupe zo strany polície, čomu

porozumel a ďalšia jazda mu bola zakázaná. Menovaný bol vo vozidle sám a uvedené vozidlo zastavili z dôvodu pátrania po osobách a veciach.

Z výpovede svedkyne npor. Mgr. B. O. po poučení podľa príslušných zák. ustanovení podľa § 130, 131 Tr. por. a následkoch krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 Tr. zák., a po tom, čo svedkyňa zložila prisahu podľa § 265 ods. 1, ods. 2 Tr. por., súd (I. stupňa) z jej vyjadrenia k tomu, akým spôsobom a kedy bol prejednávaný priestupok proti obžalovanému Z. S. na dopravnom inšpektoráte v Piešťanoch zistil, že s obžalovaným nebol možný osobný kontakt z toho dôvodu, že bol v tej dobe odcestovaný na Cypre. Svedkyňa mu posielala predvolanie na prejednanie priestupku na adresu bydliska k jeho rodičom a už nevie či mu dali rodičia vedieť, alebo ako sa o tomto dozvedel, len obžalovaný sa potom telefonicky ozval a svedkyňa mu v tom rozhovore oznámila termín, kedy sa bude pojednávať o tom priestupku. Ešte zisťovala, kedy sa bude zdržiavať na Slovensku a podľa toho určila termín prejednania priestupku, bolo tak nezvykle dňa 30. decembra 2013, tesne pred Silvestrom. Obžalovaný zobral tento termín na vedomie, uviedol, že sa dostaví, ale zároveň ho poučila, že ak sa nedostaví na uvedený termín prejednania priestupku, tak môže byť vec prejednaná v jeho neprítomnosti. Nepamätá si už hodinu, na ktorú bolo určené prejednanie priestupku, ale obvykle začína o 08.00 hodine a ďalší prípad má potom o 09.00 hodine. Tak na jednu z týchto hodín bol určite aj tento prípad určený.

Na ústne prejednanie priestupku sa však nedostavil a preto bol priestupok prejednaný v jeho neprítomnosti. Obžalovaný sa však dostavil v ten istý deň na dopravný inšpektorát v Piešťanoch. Nevie už presne hodinu, pravdepodobne to bolo v doobedňajších hodinách a na ospravedlnenie uviedol, že zaspal pričom rozhodnutie o priestupku už bolo vyhotovené a bolo pripravené, že mu bude doručené poštou, preto išla oproti do kancelárie, kde sa takéto zásielky v pošte pripravujú, odtiaľ tú zásielku prevzala a dala obžalovanému podpísať doručenkou tým dňom 30. decembra 2013. Doručenkou podpísal a zásielka mu bola odovzdaná.

Na otázku obhajcu, či svedkyňa poznala predtým obžalovaného, alebo ho predtým niekedy videla, svedkyňa uviedla, že nie, nepoznala ho predtým, ani ho nevidela. Po tom, čo už bola vec rozhodnutá sa dostavil na dopravný inšpektorát v Piešťanoch asi po jednom roku, nevie však určite aký čas uplynul od prejednania priestupku, len došiel s tým, že potrebuje kópiu spisu. Ešte jej to bolo také divné a vtedy sa dozvedela, že je stíhaný za marenie výkonu úradného rozhodnutia.

Na otázku obhajcu, či keď svedkyňa telefonoval obžalovaný, videla aj číslo z akého volal svedkyňa uviedla, že vie, že sa tam ukázalo nejaké číslo, asi to bolo zahraničné číslo a v tom priestupkovom spise urobila záznam o tomto telefonickom rozhovore. A tam bolo uvedené aj to číslo.

Na otázku obhajcu, či mala možnosť nejakú si overiť s kým telefonuje svedkyňa uviedla, že ona si to nemá ako možnosť overiť, ale keďže tento pán S. nakoniec došiel v ten deň, lenže neskôr, takže asi to bol on a ešte si spomína, že keď s ním telefonovala, tak mu povedala, aby nejakým spôsobom doložil tú skutočnosť, že pracuje na Cypre. Pravdepodobne jeho otec potom priniesol pracovnú zmluvu o tom, že pracuje na Cypre a kópia tej zmluvy sa doložila aj do toho ich spisu.

Na otázku obhajcu, či pri tom odovzdaní rozhodnutia robí aj záznam o nejakých dokladoch, napr. zisťuje číslo občianskeho preukazu alebo podobne svedkyňa uviedla, že záznam si nerobí o tom žiadny. Nepamätá si či sa zisťovala totožnosť obžalovaného podľa nejakého dokladu, napr. podľa občianskeho preukazu.

Na otázku prokurátora, či po tom, keď tá osoba prišla dodatočne, keď už bol priestupok prejednaný, čo jej povedala tá osoba, ako sa prípadne predstavila, či zisťovala jej totožnosť svedkyňa uviedla, že povedal, že sa volá Z. S. a že zaspal, preto prišiel neskoro. Nepamätá si už či sa zisťovala jeho totožnosť, skôr si myslí, že totožnosť sa určite zisťovala.

Na otázku prokurátora, či vo vzťahu k tomu ako tá osoba vyzerala a aký bol dátum narodenia v ich dokladoch, tieto údaje sedeli svedkyňa uviedla, že určite áno. Vek tej osoby zodpovedal dátumu narodenia uvedenému v ich spise.

Na otázku prokurátora, či svedkyňa obžalovaný telefonoval, teda on vyvinul aktivitu, aby sa s ňou skontaktoval a z jeho rozhovoru vyplynuli také skutočnosti, o ktorých mohol vedieť iba on ako priestupca a nie iná osoba, svedkyňa uviedla, že volal on, teda on vyvinul aktivitu a on chcel najprv, aby sa tam dal nejaký termín prejednania priestupku - tam už bolo niekoľko skorších termínov, na ktoré sa nedostavil. Pravdepodobne mu bola zásielka doručovaná aj cestou OO PZ. Takže asi mu už rodičia o tomto povedali. No a pri tom, keď sa ozval, mu svedkyňa dala ten termín 30. decembra 2013, a to na základe jeho vyjadrenia, keď povedal, že bude doma medzi vianočnými sviatkami a novým rokom.

Súd (I. stupňa) podľa § 269 Tr. por. oboznámil listinné dôkazy a to: záznam č. I. 39, výsledok merania č. I. 40, EKV č. I. 41-43, správa z KR PZ č. I. 44-45, rozhodnutie o priestupku č. I. 46-48, zápisnicu o prejednaní priestupku v neprítomnosti č. I. 49-50, RT č. I. 51-52, výpis z evidencie priestupkov č. I. 53-56, údaje zo systému REGOB č. I. 64-65.

Zo záznamu KR PZ Trnava, odbor poriadkovej polície, PMJ zo dňa 17. novembra 2014 a výsledku merania - zápisu o dychovej skúške, súd zistil, že dňa 17. novembra 2014 od 19.00 hod. do 7.00 hod. dňa 18. novembra 2014 bola vykonávaná hl. služba ako T-156 v zložení vodič: ppráp. B. O. a VH: nstržm. S. O., podľa kú č.6-celé mesto, na SMV VW Golf, EČ: TT 302 EY. Dňa 17. novembra 2014 o 20.00 hod. bola vykonávaná hliadková činnosť na ul. Špačinskej v Trnave, pričom spozorovali osobné motorové vozidlo Daewoo Nexia, TEČ PN 543 AS, ktoré sa rozhodli zastaviť a skontrolovať. Uvedené vozidlo bolo zastavené na ulici Špačinskej v Trnave predpísaným spôsobom, zapnutým predným nápisom STOP na SMV. Vodič bol vyzvaný, aby predložil všetky potrebné doklady na vedenie a premávku vozidla, čo uposlúchol a predložil všetky potrebné doklady. Jednalo sa o osobu Z. S., r. č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom H. č.XX. Vodič bol vyzvaný aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie množstva alkoholu v dychu, ktoré vykonal prístrojom ALKOTEST Dräger 7410, ARTM-0095, ktorý namerl po vykonaní dychovej skúšky hodnotu 0,00 mg/l. Vodič bol zákonne poučený o možnosti odberu krvi, alebo iného biologického materiálu, ktoré nežiadal. Lustráciou v evidencii vodičov bolo zistené, že pán S. má uložené závažné opatrenie, a to zákaz činnosti viesť motorové vozidlá od 14. januára 2014 do 14. apríla 2016 pod číslom konania ORPZ-TT-ODI3P-442/2012, ORPZ-TT-ODI3-P-25/2013, ktorý vydal DI Piešťany. S pánom S. bol spísaný záznam o podaní vysvetlenia, v ktorom sa vyjadril, že nevedel o tom, že má zákaz činnosti, ktorý vlastnoručne podpísal, taktiež aj výtlačok dychovej skúšky. Keďže mal pán S. VP č.S.-XXXXX-XX vydaný, bol mu na mieste zadržaný a bolo mu vystavené potvrdenie o zadržaní VP pod číslom AA XXX XXXX, ktoré taktiež vlastnoručne podpísal. Pán S. bol poučený o ďalšom postupe zo strany polície, čomu porozumel a ďalšia jazda mu bola zakázaná. Počas služobného zákroku k zraneniu osoby ani ku škode na majetku zo strany polície nedošlo.

Z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného súd zistil, že v období od 13. februára 2012 do 14. augusta 2013 mu bola šesť krát uložená bloková pokuta za priestupky podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a v roku 2005 bola obžalovanému uložená pokuta za priestupok podľa §36 ods.1 písm. a) zákona č.315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách. V konaní č. k. ORPZ-TT-ODI3P-442/2012, ORPZ-TT-ODI3-P-25/2013 bol obžalovanému za priestupky podľa §3 ods.2 písm. b) zákona č. 315/1996 Z. z. a §4 ods.2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z., uložený zákaz činnosti v trvaní 24 mesiacov od 14. januára 2014 do 14. januára 2016, a pokuta vo výške 700 eur.

Zo správy KR PZ v Trnave, odbor poriadkovej polície, PMJ o odovzdaní vodičského preukazu zo dňa 18. novembra 2014 obžalovaného súd zistil, že v zmysle §70 ods. 3 zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke bol OR PZ Trnava, ODI odovzdaný na ďalšie konanie vodičský preukaz č. PN-XXXXX-XX, ktorého držiteľom je obžalovaný, spolu s potvrdením o jeho zadržaní ev. č. AA XXX XXX. Vodičský preukaz bol obžalovanému zadržaný v zmysle § 70 ods.1 písm. b) zákona NR SR č.8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov policajtni PMJ PZ Trnava z dôvodu, že dňa 17. novembra 2014 o 20.05 hod. v Trnave na Špačinskej ulici ako vodič motorového vozidla zn. Daewoo Nexia ev. č. PN 543 AS viedol vozidlo v čase kedy mal vydaný zákaz viesť motorové vozidlá v čase od 14. januára 2014 do 14. januára 2016 pod číslom konania ORPZ-TT-ODI3P-442/2012, ORPZ-TT-ODI3-P-25/2013. Vodičský preukaz č. PN-XXXXX-XX bol v agende DSC zadržaný.

Zo správy KRPZ v Trnave, odbor poriadkovej polície, PMJ adresovanej ORPZ, ODI Piešťany zo dňa 18. novembra 2014 súd zistil, že ORPZ Piešťany bolo oznámené, že príslušníkmi PMJ OPP KR PZ Trnava bolo zistené, že obžalovaný dňa 17. novembra 2014 v Trnave na ul. Špačinskej maril nimi vydané rozhodnutia ORPZ-TT-ODI3P-442/2012, ORPZ-TT-ODI3-P-25/2013, pričom spisový materiál bol dňa 18. novembra 2014 postúpený k realizácii miestne príslušnému ODI OR PZ Trnava.

Z rozhodnutia o priestupku ODI OR PZ Piešťany č. k. ORPZ-TT-ODI3P-442/2012, ORPZ-TT-ODI3-P-25/2013 zo dňa 30. decembra 2013 súd zistil, že obvinený z priestupku Z. S., nar. XX. A. XXXX dňa 30. novembra 2012 v čase o 15.00 hod. viedol vozidlo zn. DAF, EČ:TT579EG, príp. Kogel EČ:TT475YI v Trnave po ul. Trstínskej ako vodič porušil povinnosť dbať na dopravné značky a dopravné zariadenia a to tým spôsobom, že nedbal na význam dopravnej značky „C4a-prikázaný smer jazdy vpravo a vľavo“ s dodatkovou tabuľou „E10 - druh vozidla“ a na kruhovej križovatke ulíc Trstínska - Cukrová - Ružindolská pokračoval s vozidlom v jazde rovno v smere ku križovatke ulíc Trstínska - Šrobárova- T. Vansovej, kde bol následne zastavený a kontrolovaný hliadkou KDI OCD a ŠK Trnava. Vodičovi bola na mieste ukladaná pokuta vo výške 60 eur, ktorú však odmietol zaplatiť a odmietol hliadke podpísať vypísaný blok na pokutu nezaplatenú na mieste a následne aj správu o výsledku objasňovania, a dňa 26. novembra 2012 v čase o 00.15 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, modrej metalízy, EČ: PN233BK, v Trnave po ul. Nitrianskej, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PMJ Trnava. Nakoľko mal vodič pri komunikácii oneskorené reakcie, bol nervózný a podráždený, vzniklo podozrenie z požitia návykovej látky, a preto bol vodič vozidla vyzvaný podrobiť sa vyšetreniu na zistenie požitia

návykovej látky spôsobom ustanoveným osobitným predpisom, čo vodič učinil, pričom z výsledkov toxikologicko-chemickej analýzy bol z moču zistený pozitívny výsledok amfetamínov (cut-off 1000mg/ml) a tiež pozitívny výsledok metamfetamínov (cut-off 1000 ng/ml). Vodičovi nebola ďalšia jazda zakázaná. Týmto svojím konaním porušil §3 ods.2 písm. b), §4 ods.2 písm. c) zákona č.8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa §22 ods.1 písm. f, k) zákona o priestupkoch, za čo mu bola podľa §22 ods.2 písm. b) zákona o priestupkoch uložená pokuta vo výške 700 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov, ktorá začala plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti predmetného rozhodnutia, t.j. dňa 14. januára 2014.

Zo zápisnice o prejednaní priestupku v neprítomnosti zo dňa 30. decembra 2013 č. k. ORPZ-TT-ODI3P-442/2012, ORPZ-TT-ODI3-P-25/2013 súd zistil, že v predmetnej veci bolo vykonané pojednávanie o priestupku a vyhlásené rozhodnutie v neprítomnosti obvineného Z. S., nar. XX. A. XXXX, nakoľko dňa 30.decembra 2013 sa mal obvinený dostaviť pred správny orgán ODI Piešťany ORPZ Trnava, za účelom prejednávania priestupku, čo však neučinil i napriek tomu, že bol predvolávaný doručenkami adresovanými do vlastných rúk, ktoré si však nepreberal. Nakoľko bolo zistené, že menovaný je v zahraničí, bol s menovaným dohodnutý termín telefonicky dňa 09. októbra 2013, pričom uviedol, že na Slovensku bude od 22. decembra 2013 do 06. januára 2014, a preto bol s menovaným dohodnutý termín ústneho pojednávania na deň 30. decembra 2013 o 8.00 hod., s ktorým menovaný súhlasil a uviedol, že sa na ústne pojednávanie dostaví. Menovaný bol telefonicky upozornený na právne následky nedostavenia sa. Nakoľko sa obvinený nedostavil na ústne prejednanie priestupku a ani sa neospravedlnil, bol prejednaný v neprítomnosti.

Z odpisu registra trestov obžalovaného súd zistil, že má jeden záznam v registri trestov, v konaní sp. zn. 1 Pv 429/00-18 bolo proti obžalovanému podmienené zastavenie trestného stíhania so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 11. júna 2011, pričom obžalovaný sa osvedčil v skúšobnej dobe.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR súd zistil, že obžalovaný má evidovaných 13 priestupkov v období od 01. januára 2010 do 26. novembra 2013, z toho 6 priestupkov podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke týkajúcich sa porušenia pravidiel cestnej premávky, porušenia povinnosti účastníka cestnej premávky, povinnosti vodiča, a používania bezpečnostných pásov a iných zadržiacich zariadení; 1 priestupok podľa § 3 ods.2 písm. b) zákona č.315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách; a 6 priestupkov proti občianskemu spolunaživaniu podľa § 49 ods.1 písm. d) zákona SNR č.372/1990 Zb. o priestupkoch, ktoré spočívali predovšetkým v úmyselnom hrubom správaní, narúšajúcim občianske spolunaživanie.

Z údajov o osobe zo systému REGOB súd I. stupňa zistil identifikačné údaje obžalovaného (meno a priezvisko, dátum narodenia, rodinný stav, štátnu príslušnosť), jeho vzťahové údaje (identifikačné údaje otca a matky obžalovaného, a jeho detí) a lokačné údaje (trvalý pobyt) obžalovaného.

Prokurátor titulom záverečnej reči uviedol, že navrhuje uznať obžalovaného vinným v zhode s podanou obžalobou, s poukazom na vykonané dokazovanie, uložiť mu trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, skúšobnú dobu určiť v trvaní 18 mesiacov a uložiť aj zákaz činnosti v trvaní 2 roky.

Obhajca titulom záverečnej reči uviedol, že navrhuje, aby súd I. stupňa obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom, chýba zavinenie obžalovaného. Obžaloba mala preukázať na hlavnom pojednávaní, že obžalovanému bolo naozaj doručené rozhodnutie o priestupku a teda, že vedel o tom, že má uloženú sankciu zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá. Toto sa na hlavnom pojednávaní obžalobe nepodarilo. Celé priestupkové konanie, z ktorého obžaloba vychádza, vzbudzuje značné pochybnosti, prejednávajúca policajka nevedela potvrdiť s kým telefonovala, keď obžalovaného predvolávala na prejednanie priestupku, taktiež nevedela potvrdiť komu odovzdala rozhodnutie o priestupku. Pričom obhajoba poukazuje na to, že aj pošta pri odovzdávaní zásielok overuje totožnosť osoby, ktorej zásielku odovzdáva a do záznamov značí číslo občianskeho preukazu. V spise sa nachádza na rozhodnutí nejaká doručenka, kde sú podpísované údaje, pričom obžalovaný tvrdí, že rozhodnutie neprevzal, nevedel o ňom a taktiež nevedel o termíne prejednávania priestupku. Na to, aby mohol byť uznaný vinným by museli byť bez akýchkoľvek pochybností objasnené otázky či o termíne prejednávania priestupku vedel a či mu bolo rozhodnutie doručené. Navrhol preto rozhodnúť v súlade so zásadou in dubio pro reo.

Po vykonanom dokazovaní, najmä výpoveďou obžalovaného, výpoveďami svedkov, ako i listinnými dôkazmi, podľa názoru súdu I. stupňa v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia, založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd I. stupňa dospel k záveru o vine obžalovaného na skutkovom základe obžaloby tak, ako je to uvedené vo výroku (napadnutého)

rozsudku, nakoľko svojím konaním naplnil všetky objektívne a subjektívne znaky skutkovej podstaty trestného činu uvedeného v obžalobe. Súd (I. stupňa) predovšetkým vychádzal z výpovede svedkyne - Mgr. B. O., z ktorej má za to, že vina je v zhode s obžalobou, ktorej výpoveď súdu dostatočne ozrejmla všetky podstatné okolnosti, súčasne súd I. stupňa poukazuje aj na osobu obžalovaného, ktorý ma sklony k priestupkom na úseku dopravy, iniciatíva teda vyšla z jeho strany, pričom zo všetkých vykonaných dôkazov je súdu zrejmé, že obžalovaný vedel o predmetnom priestupkovom konaní, v ktorom mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 24 mesiacov, čo potvrdzuje aj oboznámená zápisnica o prejednaní priestupku v jeho neprítomnosti.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a taktiež aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd I. stupňa zo zásady, že trest je právnym následkom spáchaného trestného činu, a teda musí byť úmerný k tomuto trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia). Páchatelovi za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 Trestného zákona hrozí trest odňatia slobody až na 2 roky. Súd pri ukladaní trestu zotrval na svojom stanovisku tak, ako bolo rozhodnuté v trestnom rozkaze zo dňa 05. augusta 2015, a uložil obžalovanému trest tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Takto uložený trest považuje súd I. stupňa za adekvátny v súlade s jeho účelom uvedeným v § 34 odsek 1 Trestného zákona a dostatočný na dosiahnutie individuálnej i generálnej prevencie“.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 10. januára 2017 do zápisnice po porade so svojim obhajcom odvolanie obžalovaný, a to proti všetkým jeho výrokom.

Obhajca obžalovaného JUDr. Juraj Gavalec odôvodnenie odvolania doručil súdu I. stupňa dňa 10. októbra 2017. Zdôvodnil ho nasledovne (citácie):

„Zavinenie v trestnom konaní je potrebné vždy preukázať, čo sa v danej veci nestalo. Základným bodom obrany obžalovaného je to, že počas trestného konania, dokonca aj pri zásahu polície dňa 17. novembra 2014, tvrdil, že nevedel o tom, že mu bola rozhodnutím OR PZ, ODI v Piešťanoch dňa 30. decembra 2013 uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 24 mesiacov, nevedel ani to, že by bola jeho vec takto prejednávaná. Súd (I. stupňa) pri odôvodnení rozsudku, pri vysporiadaní sa s touto obhajobou obžalovaného, uviedol iba to, že vychádzal z výpovede npor. Mgr. B. O.. Táto svedkyňa ale pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 10. januára 2017 nevedela uviesť, či naozaj dohodla telefonicky termín prejednania priestupku s obžalovaným, či práve jemu odovzdala rozhodnutie o priestupku, keďže vec bola prejednaná v neprítomnosti obžalovaného a nevedela uviesť, či kontrolovala totožnosť osoby, ktorej rozhodnutie odovzdávala. Za takejto situácie nie je možné bez pochybností dospieť k jednoznačnému záveru, že obžalovaný vedel dňa 17. novembra 2014 o tom, že mu bol uložený zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá rozhodnutím zo dňa 30. decembra 2013.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd I. stupňa v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd I. stupňa vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Podľa R 6/1970 súd nemôže nevierohodnosť niektorého z dôkazov odôvodniť len okolnosťami svedčiacimi o vierohodnosti inej skupiny dôkazov. Teda súd nemôže svoj rozsudok odôvodniť iba poukazom na výpoveď jednej svedkyne s tým, že jej verí a nezaoberať sa ďalšími vykonanými dôkazmi. Súd (I. stupňa) v odôvodnení rozsudku na strane pred poučením uvádza, že zo všetkých vykonaných dôkazov je súdu (I. stupňa) zrejmé, že obžalovaný vedel o predmetnom priestupkovom konaní. Súd (I. stupňa) ale tieto dôkazy nevyhodnotil v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por., preto nie je možné sa k úvahám súdu vyjadriť. Súd (I. stupňa) odôvodňuje vinu obžalovaného aj s poukazom na jeho sklony k priestupkom na úseku dopravy, čo je tiež v rozpore so zákonom, povahové vlastnosti môžu mať vplyv iba na rozhodnutie o treste.

Súd I. stupňa nevysvetlil na základe akých úvah sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov, z čoho urobil záver o vine obžalovaného, keď existujú dôkazy aj v jeho prospech, ako sa vysporiadal s rozpormi v dôkazoch, súd (I. stupňa) tak neoprel svoje zistenia o dôkazy získané procesným spôsobom (obdobne R 95/1999), rozsudok je odôvodnený na základe domnienky vopred zvolenej súdom, preto je nepreskúmateľný. Podľa uznesenia NS SR č. k. 5To 17/2009 zo dňa 25. februára 2010, str. 3,4, súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domnienok a hypotéz, čo aj s vysokým stupňom pravdepodobnosti, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja. Obhajoba uvádza, že podľa uznesenia NS SR č. k. 2Toš 4/2009 zo dňa 26. februára 2010, str. 25, ak má byť rozhodnutie založené na výpovedi len jedného svedka priamo usvedčujúceho obžalovaného zo spáchania skutku, musia byť ostatné nepriame dôkazy tak ucelené a navzájom previazané, aby nedávali ani najmenšiu pochybnosť o vierohodnosti jedného usvedčujúceho dôkazu.

Obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 5T/56/2015 zo dňa 10. januára 2017 podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por., aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol“.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Spisový materiál bol odvolaciemu súdu predložený spoločne s predkladacou správou dňa 30. októbra 2017 (č. I. 159 spisu) .

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave navrhol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolanie obžalovaného Z. S. ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázal na správnosť postupu konania okresného súdu, ako i správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku. Obhajca obžalovaného v konaní pred druhostupňovým súdom zotrval na svojich návrhových prednesoch v kontexte s vyššie špecifikovanými odvolacími dôvodmi. Obžalovaný Z. S. sa verejného zasadnutia odvolacieho súdu osobne nezúčastnil, pričom prostredníctvom svojho obhajcu požiadal, aby súd II/ stupňa procesne konal v jeho neprítomnosti.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Pokiaľ ide o výrok o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a zachovanie práva obžalovaného Z. S. na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný.

Následne súd I. stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom. Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného Z. S..

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný Z. S. spáchal skutok v rozsahu skutkového zistenia napadnutého prvostupňového rozsudku. Z tohto dôvodu si všetky skutkové závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného Z. S., odvolací súd uzatvára, že nejde o novú a dosiaľ neuplatnenú obhajobu obžalovaného, ale o tvrdenia, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom dôsledne, a to i v dôvodoch napadnutého rozsudku, vysporiadal už prvostupňový súd.

Niet sporu o tom, že v inkriminovanej dobe dňa 17. novembra o 20.00 hod. po Špačinskej ulici v Trnave viedol osobné motorové vozidlo zn. Daewoo Nexia, EČa: PN - 543AS, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície a ďalšia jazda mu bola zakázaná a to napriek tomu, že mu bol rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ v Trnave, Okresného dopravného inšpektorátu v Piešťanoch,

č. k. ORPZ-TT-ODI3-P-442/2012 a ORPT-TT-ODI3-P-25/2013 zo dňa 30. decembra 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14. januára 2014, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Aj odvolací súd mal spáchanie tohto skutku za preukázané z výpovedí svedkov B. O. a S. O., ktorí zhodne vypovedali „Počas výkonu služby v Trnave na ul. Špačinskej dňa 17. novembra 2014 o 20.00 hod. spozorovali OMV zn. Daewoo Nexia TEČ:PN543AS, ktoré následne predpísaným spôsobom pomocou nápisu STOP na vozidle zastavili. Následne vodiča vyzvali, aby predložil všetky potrebné doklady na vedenie motorového vozidla, čo vodič uposlúchol a predložil všetky potrebné doklady. Z nich bolo zistené, že sa jedná o osobu Z. S., nar. XX. A. XXXX, trvale bytom H. XX. Potom vodiča vyzvali, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie množstva alkoholu v dychu. Táto skúška bola negatívna a následne ho poučili o možnosti odberu krvi, ktoré nežiadal. Potom lustráciou v evidencii vodičov zistil, že Z. S. má uložený platný zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. S Z. S. spisali záznam o podaní vysvetlenia v ktorom sa k veci vyjadril, ktorý vlastnoručne spolu s výtlačkom dychovej skúšky podpísal. Keďže mal menovaný vodičský preukaz vydaný bol mu na základe zistených skutočností zadržaný o čom mu bolo vystavené potvrdenie, ktoré menovaný vlastnoručne podpísal. Menovaný bol poučený o ďalšom postupe zo strany polície, čomu porozumel a ďalšia jazda mu bola zakázaná. Menovaný bol vo vozidle sám a uvedené vozidlo zastavili z dôvodu pátrania po osobách a veciach. č. I. 27,31 - prípravné konanie, B. O. zhodne vypovedal aj na hlavnom pojednávaní dňa 29. septembra 2016 č. I. 111.

Obžalovaný pri výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. septembra 2016 nepoprel, že ho zastavila hliadka. K veci uviedol nasledovné „ Už nevie presne, v ktorý deň to bolo, nevie ani presný dátum, len vie, že išiel od priateľky v R. a jazdil s vozidlom po Špačinskej ulici, riadil vozidlo DaewooNexia, ev. č. PN 543 AS. Zastavili ho policajti, vykonali u neho dychovú skúšku. Tá bola negatívna. Potom žiadali, aby predložil doklady, vodičský a všetky ďalšie. On všetky doklady predložil. Na to mu policajti povedali, že má vodičský preukaz zadržaný“.

Odvolací súd dospel k tomu hodnotiacemu záveru, že toto tvrdenie obžalovaného je účelové, aby sa vyhol trestu. Rovnako ako prvostupňový súd, aj odvolací súd zistil a ustálil, že obžalovaný vedel o uloženom predchádzajúcom zákaze činnosti, a to z nasledovných dôvodov:

Zo zápisnice o prejednaní priestupku v neprítomnosti Z. S. zo dňa 30. decembra 2013 je zrejmé, že sa dňa 30.11.2012 v čase o 15.00 hod. a dňa 26.11.2012 v čase 00.15hod. sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (č. I. 49 spisu) Taktiež sa v nej uvádza: „ nakoľko bolo zistené, že menovaný je v zahraničí, bol s menovaným dohodnutý termín telefonicky dňa 09.10.2013, pričom uviedol, že na Slovensku bude od 22.12.2013 do 06.01.2014, a preto bol s menovaným dohodnutý termín ústneho pojednávania na deň 30.12.2013 o 8.00 hod., s ktorým menovaný súhlasil a uviedol, že sa na ústne pojednanie dostaví. Menovaný bol telefonicky upozornený na právne následky nedostavenia sa (č. I. 50 spisu) .“

Nakoľko sa však Z. S. nedostavil na ústne prejednanie priestupku a ani sa neospravedlnil, bol priestupok prejednaný v jeho neprítomnosti. Obžalovaný sa sám pripravil o možnosť brániť sa zákonným spôsobom v konaní ohľadne priestupku, keď sa na toto prejednanie priestupku nedostavil včas. O tom, že bude jeho priestupok prejednaný vedel a mohol prísť včas.

Obžalovaný sa však predsa len v totožný deň 30.12.2013 dostavil o 10.50 hod. na ODI Piešťany. Podstatná a dôležitá je skutočnosť, že obžalovaný vedel, kam sa má dostaviť a tiež z akého dôvodu (v tento deň sa napokon aj dostavil, len v neskoršom čase) a po overení totožnosti si prevzal rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Trnava, Okresného dopravného inšpektorátu v Piešťanoch, č. k. ORPZ-TT-ODI3-P-442/2012 a ORPZ-TT-ODI13-P-25/2013 zo dňa 30. decembra 2013. Túto skutočnosť mal aj odvolací súd za preukázanú primárne zo zápisnice o výsluchu svedkyne npor. Mgr. B. O. v prípravnom konaní zo dňa 17. júna 2015 (č. I. 34 spisu) a z výpovede tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní dňa 10. januára 2017. Napokon ani sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 29. septembra 2016 jednoznačne nepoprel, že by rozhodnutie z predmetného priestupkového konania neprevzal on osobne (ale s pochybnosťami uviedol, že možno ho prevzal on, možno jeho rodičia). Podpis na doručenke na č. I. 48 spisu sa pritom zhoduje s podpisom obžalovaného na zápisnici na č. I. 9-12 spisu ako aj s jeho podpisom na splnomocnení obhajcu na č. I. 13 spisu). Nakoľko je doručenka podpísaná obžalovaným nestačí len jeho tvrdenie, že ju nepodpísal.

Zo zápisnice o výsluchu svedkyne npor. Mgr. B. O. (č. I. 35 spisu) zo dňa 17. júna 2015 sa pritom jasne uvádza nasledovné: „Pracujem ako policajt na Okresnom dopravnom inšpektoráte Piešťany, ako správny orgán na prejednanie dopravných priestupkov. Ako správny orgán som prejednávala aj obvineného Z. S. za dopravný priestupok. Čo si pamätám, na menovaného boli spracované dva spisy, ktoré som prejednávala v spoločnom konaní. Nakoľko Z. S. si dlhodobo nepreberal predvolania, zistila som, že dlhodobo pracuje na Cypre. Telefonicky sa mi podarilo s ním skontaktovať a dohodnúť si s

ním termín ústneho pojednávania. Pán S. uviedol, že medzi Vianočnými sviatkami bude na Slovensku, preto s ním bol dohodnutý termín na 30.12.2013 o 08.00 hod. ráno, pričom menovaný s termínom súhlasil a tiež bol poučený o tom, že v prípade, že sa nedostaví a neospravedlní z vážnych dôvodov, bude ústne pojednávanie vykonané v jeho neprítomnosti. Nakoľko dňa 30.12.2013 o 08.00 hod. ráno sa menovaný nedostavil na ústne pojednávanie a ani sa dostatočne a včas neospravedlnil, bolo vykonané pojednávanie v jeho neprítomnosti. V ten istý deň okolo 11.00 hod. sa menovaný Z. S. osobne dostavil na ODI PN, kde bola overená jeho totožnosť, pričom následne si Z. S. osobne do vlastných rúk prevzal rozhodnutie o priestupku, čo potvrdil svojím podpisom na doručku. Čo si pamätám, menovaný si v zákonnej lehote nepodal odvolanie voči rozhodnutiu, toto nadobudlo právoplatnosť.“

Zo zápisnice z hlavného pojednávania konaného dňa 10. januára 2017 o výsluchu svedkyne npor. Mgr. B. O. je preukázané nasledovné: „on sa potom telefonicky ozval obžalovaný a ja som mu v tom rozhovore oznámila termín, kedy sa bude pojednávať o tom priestupku. Ešte som zisťovala kedy sa bude zdržiavať na Slovensku a podľa toho som určila termín pojednania priestupku. Ešte si spomínam, že to bolo tak nezvykle a to sa pojednávalo 30. decembra 2013. Viem, že to bolo tesne pred Silvestrom. Obžalovaný zobral tento termín na vedomie, uviedol, že sa dostaví, ale zároveň som ho poučila, že ak sa nedostaví na uvedený termín pojednania priestupku, tak môže byť vec prejednaná v jeho neprítomnosti. Nepamätám si už hodinu, na ktorú bolo určené pojednanie priestupku, ale obvykle začínam o 08.00 hodine a ďalší prípad mám potom o 09.00 hodine. Tak na jednu z týchto dvoch hodín bol určite aj tento prípad určený. Na ústne pojednanie priestupku sa však nedostavil a preto bol priestupok prejednaný v jeho neprítomnosti. Obžalovaný sa však dostavil v ten istý deň na dopravný inšpektorát Piešťanoch. Nevieť už presne hodinu. Len sa mi zdá, že to bolo v doobedných hodinách a na ospravedlenie uviedol, že zaspal. Ďalej uvádzam, že rozhodnutie o priestupku už bolo vyhotovené a bolo pripravené, že mu bude doručené poštou. Ja som preto išla do kancelárie, kde sa takéto zásielky v pošte pripravujú, odtiaľ som tú zásielku prevzala a dala som obžalovanému podpísať doručku tým dňom 30. decembra 2013. Doručku podpísal a zásielka mu bola odovzdaná.“

Zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 29. septembra 2016 z výpovede obžalovaného vyplýva nasledovné: „ja už neviem či som to prebral ja, alebo či to prebrali moji rodičia, ktorí majú moju generálnu plnú moc na preberanie zásielok za mňa.“

Na základe všetkých týchto vyššie uvedených dôkazov odvolací súd uzavrel, že súd I. stupňa správne dospel k tomu skutkovému záveru, že obžalovaný úmyselne viedol motorové vozidlo aj napriek trvajúcej a platnej zákazke činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, ktorý v tom čase pretrvával (od 14. januára 2014 - 14. januára 2016). Starostlivo uvážil všetky okolnosti prípadu jednotlivo i súhrnne a dospel k jednoznačnému a nepochybnému záveru o vine obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku. Je zrejmé, že obžalovaný v inkriminovanom čase musel vedieť a aj vedel, že mu bol uložený trest zákazky činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý úmyselne porušil a dopustil sa tak prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 2 Tr. zák.

Subjektívnu stránku protiprávneho konania obžalovaného vo vzťahu ku skutku uvedenému v obžalobe mal odvolací súd za preukázanú vo forme priameho úmyslu..

Okresný súd správnym postupom dokazoval aj skutočnosti potrebné pre ukládanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' ako i všetky ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následky, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Nezistil žiadne mimoriadne okolnosti prípadu podľa § 39 Tr. zák., správne ustálil dôvod aplikovania ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. a v konečnom dôsledku v súlade s ustanovením § 348 ods. 1 Tr. zák. dôvodne uložil obžalovanému „podmienečný“ trest odňatia slobody v zákonom stanovenej sadzbe vo výmere štyri mesiace, výkon ktorého mu podľa §§ 49 ods. 1 písm. a), 50 ods. 1 Tr. zák. podmienečne odložil na primerane dlhú skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Rovnako zákonne obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazky činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na primerane dlhú dobu osemnásť mesiacov, a to z dôvodov dôsledne špecifikovaných v napadnutom prvostupňovom rozsudku.

Súd I. stupňa tak pri ukladaní trestu správne zotrval na svojom pôvodnom stanovisku (viď trestný rozkaz zo dňa 5. augusta 2015) vo vzťahu k ukladaniu primeraných sankcií.

Oba súbežne uložené tresty vo svojej podstate obsahujú požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák.

Nezistiac preto žiadne podmienky pre zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného Z. S. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.